

Publicerad 2012-07-26 00:43 av Vimmel

Oförståeligt och inte alls nyskapande. Nåväl.

En tillbakablick och ett ljus

Du upptäcker att bilden vi ser föreställer en parodi av vad vi brukade vara

Jag försöker krama dig men det svarta har växt och det sipprar ut genom mina fingertoppar

Vidrigt

Du puttar mig mot kanten och min balans orkar inte rädda mig igen

Jag tappar fattningen och orkar inte vara redo när du skriker Spring för i helvete

samtidigt som jag äntligen gett upp

Men jag rusar ner igen och jag längtar efter en upprepning

Atmosfären är geggig och jag är omöjlig till att

komma igenom som förut

Du dimmar bort i den tjocka omgivningen med en blick som

lägger allt på mig

Dina kommandon saknas men effekten av oss två

blev mörkare än allt jag varit med om

och jag tvingar mig till att hata eran som

jag älskar och som var vi

Snart är klarheten tillbaka

och jag vaktar hans andetag

samtidigt som jag flätar strängar av hans hår och mitt hår och kyssarna här utanför

Jag kommer på mig själv

det elakaste jag någonsin gjort är att behålla honom hos oss

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Vimmel med Poeter.se id #36378 innehar upphovsrätten